

KIÁLTÓ SZÓ

10. évfolyam, 24. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2022. június 12.

Evangélium

„a galileaiak bűnösek?”...

(Lk 13,1-9)

Einstein mondta, hogy Isten titokzatos, de nem rosszindulatú. Azt értette alatta, hogy Isten soha nem büntet, hanem sokszor előre fel nem ismerhető jelekben vezet és gyógyít bennünket.

Honnan gondolja azt az ember, hogy Isten bünteti őt? A lelkiismeretfurdalása üzeni ezt neki. Tudja, hogy a bűnért szenvedés, a jóért jutalom jár.

„Az ateizmus nem annyira bűn, mint inkább büntetés, de nem úgy büntetés, hogy Isten kiszabta az emberre, hanem az ember saját maga vette magára, hiszen Isten nem azért küldte fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ (Jn 3,17)”.

Isten nem hátrafelé gondolkodik, hanem előre. Ha Isten büntetne, állandóan visszafelé tekintene. A három vagy tíz évvel ezelőtt elkövetett rosszakat venné sorra és mérlegelné milyen súlyos vagy enyhébb büntetés jár érte. A betegséggel, a háborúval vagy egyéb szerencsétlenséggel az Isten nem a múltra emlékeztet, amit elkövettünk, hanem a jelenre figyelmeztet és a bűnbánat lehetőségére: Itt az alkalmas idő, itt az üdvösség napja.

A régi népi történet feljegyezte Péter apostolról, hogy a mennyország kapuját őrizte. Elérkezett a világ vége. Ahogyan Jézus példabeszédében tanította, a juhokat jobbra a kosokat balra állították fel, hogy számot adjanak tetteikről. Péter türelmetlenül csörgött a kulcsokkal, szerette volna már bezárni az ajtót. De Jézus még kint állt és várt.

Mester, meddig várjunk még, mit csinálsz ott kint? – kérdezte

Péter. Várom Júdást, – válaszolta Jézus. Mi a szeretet? Hogy szeret Jézus?

„Amíg nem éled át, mit érez a másik, addig nem tudsz szeretni. Amíg nem fáj neked a fájdalom, amit másnak okozol, nem tudsz szeretni. Amíg nem fáj a seb, amit másokon ejtesz, és nem vérzel tőle te is, addig nem tudod, hogy mi történik a másikban. Együttérezni valakivel csak akkor lehet, ha az én idegeim is összerándulnak attól, amit benne én okozok”.

Mert a büntetés soha nem elítélés, hanem újabb és újabb lehetőségek biztosítása a megtérésre.

Ezt teszi a jó kertész, Krisztus is. Várjunk még, körülásom, megtrágyázom, hátha jövőre terem. A fa lassan nő. Az ember még lassabban ébred fel. Az a tizenhét ember, akikre Silóámban rádólt a torony, bűnösek voltak, mint mi? Nem! A torony lezuhanása nem őket büntette, hanem minket figyelmeztet.

Tartsatok bűnbánatot és higyetek az evangéliumban!

G.F.

A gyász

A halott kellő és illő meggyászolása elengedhetetlen ahhoz, hogy az életben maradottak túljussanak a veszteség okozta érzelmi megrázkódtatáson. A hagyományos kultúrák gazdag rítusrendszere azonban kihalóban van, s helyette alig kínál valamilyen más fogódzót a mai modern társadalom. Sőt napjainkban mintha — hasonlóan más érzelmeinkhez — a gyászt is titkolnunk kellene. A ma embere szégyelli a könnyeit, a fájdalmát, uralkodni igyekszik az érzésein. Valamiféle furcsa zavar van abban, ahogyan palástolni próbálja érzelmeit mint saját gyengeségé-

nek jeleit. De nemcsak a gyászszal vagyunk így. Kultúránkban restelni való a szerelem és a gyengédség, s általában kerüljük a bensőségességet, az intimitást. Ennek következtében azonban igen sok olyan feszültséget hordoznak magukban az emberek, amelyet a kellőképpen le nem reagált érzelmi megrázkódtatások támasztanak bennük. A feszültségek persze kiutat keresnek és találnak maguknak, s ez többnyire kóros reagálásokban nyilvánul meg.

A mai gyászszertartások nemigen alkalmasak arra, hogy keretükben méltó búcsút vegyünk szeretteinktől. A temetések ma már futószalagon mennek végbe, a szertartások formálisak. A szeretett hozzátartozó emléke és a kicsiny urna látványa között túlságosan nagy a távolság, ez pedig a halál hihetetlen voltát még tovább fokozza. Manapság már nem annyira kötelező a sírokat látogatni és ápolni, mint hajdanán, amikor valóságos kiskertereket varázsoltak az emberek halottaik fölé, s mellettük padon üldögélve idézhették vissza azok emlékét. A haldoklótól sincs mód tisztelen elbúcsúzni, hiszen szinte mindenki kórházban hal meg. Nem szokás már a halottat otthonában felravatalozni, és ily módon venni tőle búcsút. Sem lehetőség, sem illő alkalom nincs a fájdalom kinyilvánítására. Pedig a gyásznak fontos eleme éppen a fájdalom átélése. Ha egy hozzátartozó közli, hogy szinte semmit sem érez, sem fájdalmat, sem megrendülést, önkéntelenül arra gondolunk: jobb lenne, ha sírni tudna, ha szenvedne, mert érezzük, sejtjük, hogy így hamarabb túljutna a gyászán, s hamarabb kiheverné a veszteségét.

Több szakasza van

A gyászt több szakaszban dolgozza fel magában az ember. Amikor szeretünk haláláról értesülni, az első reakciónk a *hitetlenség*: nem tudjuk, nem akarjuk elhinni, hogy megtörténhetett. Ilyenkor – a sok hatása alatt – beszűkül az ember tudata, átmeneti tompaság és érzéketlenség lesz úrrá rajta. A második szakaszban feltámad a fájdalom, és *kétségbeesik*. Hirtelen megérti, mi is történt valójában, tudata végre felfogja a halál tényét a maga realitásában, s mélyen átérzi, hogy valamit végleg elveszített. Van, aki számtalan jelét adja a fájdalomnak, másokban azonban bensőleg vezetődik le az érzelmi vihar. Ha a külső szemlélő kevés jelét látja is a szenvedésnek, ez korántsem jelenti azt, hogy nem rendült meg nagyon is mélyen. A harmadik szakasz maga a *gyászfolyás*. A gyászoló gyászruhát ölt, összeül a család, hogy a halotról beszélgesse, megkezdődnek a részvétlátogatások. Ebben az időszakban megy végbe a *temetés* szertartása is. A gyászoló erőt vesz magán, s foglalkozni kezd az elhunyt hátrahagyott javaival, gondoskodik a ruháiról, személyes tárgyairól, esetleg átrendezi a lakást, elfoglalja az eltávozott megüresedett helyét.

Folytatjuk.

(Dr. Flamm Zsuzsa - Kaszab Zita)

M.T.É.

Anyakönyvi hírek

Esküvő:

Molnár Tibor Nataniel és Farkas Lili a házasság szentségében részesült június 3-án.

Keresztelés:

Dorottya – Sós Gábor Imre és Lukácsik Ágnes gyermeke június 4-én;

Benedek – Farkas-Baráti Attila és Dombvári Zsuzsanna Mária gyermeke június 5-én a keresztelés szentségében részesült templomunkban.

Temetés:

őz. Németh Istvánnét sz. Görög Erzsébetet életének 87. évében május 30-án a kiskundorozsmai temetőben utolsó útjára kísértük.

P.Gy.

Hirdetések

- Fatimai imaóra lesz holnap, június 13-án az igeliturgia végétől ½ 9-ig a templomban.
- A következő vasárnap Úrnapja. A délelőtti mise végén lesz a hagyományos Úrnap körmenet.

P.Gy.

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Pétert és Jánost zárták börtönbe**, mert a templomórség parancsnokának nem tetszett, hogy tanítják a népet, és hirdetik Jézus példáját.

Új kérdésünk: **A börtönből hogyan szabadult ki Péter és János apostol?**

1. **Alagutat ástak?**
2. **Elreszelték a rácsot?**
3. **Az őrtől ellopták a kulcsot?**
4. **Az Úr angyala segített?**

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a június 26-i számban közöljük.

A május 29-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

M.L.

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **„Mindenki, aki haragszik testvérére, méltó az ítéletre.” (Mt 5,22)**

Az egyik, június 12. és június 19. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„En aadggjkoót áehtt a aéhlnoprt a ahlno adjm adggikó aáégnmört.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a június 26-i számban közöljük.

A május 29-i játék nyertese: **Nyerges Józsefné** volt.

Sz.A.

Létige

12. v.: Péld 8,22-31; Zs 8; Róm 5,1-5; Jn 16,12-15
13. h.: 1Kir 21,1-16; Zs 5; Mt 5,38-42
14. k.: 1Kir 21,17-29; Zs 50; Mt 5,43-48
15. sz.: 2Kir 2,1.6-14; Zs 30; Mt 6,1-6.16-18
16. cs.: Sir 48,1-14; Zs 96; Mt 6,7-15
17. p.: 2Kir 11,1-4.9-18.20; Zs 131; Mt 6,19-23
18. sz.: 2Krn 24,17-25; Zs 88,4-34; Mt 6,24-34
19. v.: Ter 14,18-20; Zs 109; 1Kor 11,23-26; Lk 9,11b-17

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztrihá Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952